

det dog være meget ønskeligt, om man kunde slippe for bestandig at faa denne Mand med Gymnastikskoene og andre lignende fremdraget offentligt til enhver Tid. Vi ser tilstrækkeligt af dette Stykke hver eneste Vinter paa Det kongelige Teater, saa at vi godt kan undvære det her paa Rigsdagen. Hvis de næringsdrivende Borgere i Førelsen af deres private Forretninger viste en lignende Energi som den, de, der mener sig angrebne i deres Interesser ved Fængernes Arbejde, viser for at faa Staten til at lade være med at beskæftige Fangerne paa denne bestemte Maade, fandt Manden med Gymnastikskoene nok en anden Maade at ernære sig paa og behøvede ikke, at det ærede Medlem hjalp ham ved at fremdrage ham her i Rigsdagen.

Det ærede Medlem (Ellinger) fandt, at det kunde være meget rigtigt at give Lederen af Straffeanstaltens Arbejdsdrift en Medhjælper, naar han ønskede det, men denne Medhjælper burde ikke være Kontorchef, for det skulde være en Forretningsmand. Men hvorfor maa en Forretningsmand ikke blive Kontorchef? Jeg tror, at det paa forskellige Omraader i Administrationen vilde være overordentlig heldigt, om der blev ansat forretningskyndige Mænd, ogsaa i overordnede Stilling, og her, hvor der er Tale om Forvaltningen af et rent forretningsmæssigt Omraade, er det sikkert heldigt at have en praktisk Forretningsmand ansat fast i Statens Tjeneste i en Kontorchefs Stilling. Det ærede Medlem sagde, at vedkommende skulde ansættes af Lederen, Konsul Birch. Nej, saaledes er Forholdet ikke. Vedkommende skal ansættes af Justitsministeren og have kongelig Udnævnelse, og det vil gaa her som i alle andre lignende Tilfælde, at Justitsministeren angaaende denne Ansættelse vil konferere med Folk udenfor Administrationen, som er direkte interesserede i, hvem der ansættes. For Resten er der mellem Fængselsdirektøren og Lederen af Fængslernes Arbejdsdrift Enighed om Personen, saa der er paa dette Punkt ikke noget for det ærede Medlem at være bange for.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget. Jeg tror, det er rigtigt, hvad der udtales i Motiverne, at naar man skal have en Mand, som er i Besiddelse af den fornødne Dygtighed, og som man kan vente vil lægge hele sin Kraft ind paa denne Virksomhed, maa han mindst ansættes i en Kontorchefs Stilling.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, da jeg paa Grund af Embedsforretninger om kort Tid maa forlade Tinget og gerne vilde gøre nogle Bemærkninger til, hvad den højtærede Minister nu sagde.

For det første tror jeg ikke, at den ærede Minister virkelig vil forsvare, hvad han sagde med Hensyn til Datoerne, thi man kan dog ikke under 14. Februar 1913 beskikke en Mand — det er for øvrigt ikke den højtærede nuværende Minister, men hans Forgænger, der har gjort det — til en Virksomhed, der først træder i Kraft i Henhold til en kongelig Anordning, som udstedes 3 Uger senere. (*Justitsministeren* [Zahle]: Det kan man godt). Nej, det kan man ikke, thi hvis alt skal gaa anstændigt til, beror det paa den kongelige Anordning, om Virksomheden overhovedet træder i Kraft. Selvfølgelig bør en Minister — det fortænkner ingen ham i — træffe den fornødne Aftale med den paagældende Arbejdsleder, før Anordningen fremkommer, det er en Ting for sig, men noget andet er at beskikke ham til en Stilling, som først oprettes i Henhold til en Bestemmelse, der træffes 3 Uger senere.

Gymnastiksko-Manden skal jeg ikke komme ind paa, da jeg kun gjorde min Bemærkning om ham lejlighedsvis.

Den Mand, der er Tale om at ansætte som Kontorchef, skal ganske vist efter Lovforslaget ansættes af Justitsministeren, men i Virkeligheden bliver hele hans Virksomhed afhængig af Arbejdslederen, der jo ikke er Embedsmand i Staten. Det er en Stilling, hvortil vi ikke har haft noget som helst tilsvarende tidligere. Jeg har intet imod, at en Forretningsmand bliver Kontorchef i Statens Tjeneste, men den Mand, der her er Tale om, er en Medhjælper for en Arbejdsleder, som ikke er i Statens Tjeneste, og det er nødvendigt, at det bliver denne Arbejdsleder, der kommer til at bestemme, hvorledes Medhjælpen skal ordnes, om Medhjælpen er brugelig, om den paagældende skal bibeholdes eller afskediges. Hvis Justitsministeriet griber ind her, vil det ødelægge det Forhold, der bør være mellem Arbejdslederen og Medhjælperen. Jeg henstiller altsaa, at man gaar den Vej, jeg før har nævnt, og ikke vedtager Lovforslaget, som det her er forelagt.